

به مناسبت روز معلم

باید دل داد به ثانیه های زیستن
رها ماند در تاروپود هستی هر لحظه
این جا تجلی سکوت است
تجلی زیستن
و چه قدر آرام اند
و تپش های بهار ، وزش نسیم
کافی است برای رها شدن

آغاز

گر می دستان پرمهرتان ، روشنی بخش هر مهر است
و چه گل هایی در باغ های وجودتان می زیند
چشمه هایی که از کوه عشق تان جاری می شوند
این جا هزار فرسنگی درد است
و چه زیبایند ثانیه های توام باشما
مهربانی هایتان به بلندای سرزمین های جاری
و دستانتان به روشنی کتاب ها
زمین تکراری می شود
دانه های تسییح
ارکستر نجوای پاییز

ثانیه هاتان لبریز از شکوفه

مهدیه سلطان محمدی

۹۳/۲/۱۲